

РЕШЕНИЕ

№ 11879

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 29.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7286** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл.405 от КТ.

Образувано е по жалба вх.№ 24093884/18.07.24г на „ЗМБГ“ АД-С. с представляващи С.В. против Предписания по т.1 и т.2 от Протокол за извършена проверка № ПР2418790/05.06.24г, издаден от инспектори в Д„ИТ“-Софийска област, потвърдени с Решение изх.№ 24062171/28.06.24г на ИД на ИА„ГИТ“.

В жалбата се сочи, че обж.Предписания са недопустими, необосновани и незаконосъобразни, като се моли за отмяната им и присъждане на разноски. Твърди се, че трудовото правоотношение с работника изобщо не е прекратено по надлежния ред/в писмена форма/, поради което и не са налице допуснати нарушенията от работодателя, за които са му издадени двете предписания. Спорът между работника и работодателя е трудов и следва да се разглежда от съда, като не е подведомствен на издателята на предписанията.При обжалването по адм.ред това е следвало да бъде констатирано, но не е. По-горестоящият адм.орган се позовава на неотнотсима практика. Работодателят е канил два пъти работника да се яви и да си оформи документите за прекратяване на правоотношението/и тогава биха му се връчили нужните документи/, но той не се явява.Трудовата книжка на работника е изоставена от него- в офиса на работодателя, като той не си я търси, а работодателят няма задължение да я пази и съхранява.Жалбоподателят не може да изпълни Предписанията, тъй като работникът се крие и не се явява на поканите да си получи

документите. В съд. заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът Д"ИТ"-Софийска област се представлява в съд. заседание от юрк.И., който оспорва жалбата, моли за потвърждаване на Предписанията/по доводите на по-горестоящия адм. орган/, претендира юрк. възнаграждение.

Заинтересованата страна Б. Х. Б. не се явява или представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока/л.181/ и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц. легитимация, пред надлежния съд, срещу инд. адм. акт по см. на АПК и КТ, поради което следва да се разгледа по същество:

Съдът установи от фактическа страна следното:

В Д"ИТ"-Софийска област постъпва сигнал от 09.05.24г от Б.Б. с твърдение, че е работил за „ЗМБГ“ АД-С. в периода 17.03.23-22.04.24г, като е бил в болничен в периода 26.04.23-21.04.24г/т.е. е работил фактически само в периода 17.03.23-25.04.23г, бел. на Съда/. Моли се за съдействие - работодателят да му издаде заповед за прекратяване на трудовото правоотношение на осн. чл. 327 ал.1 т.1 от КТ/невъзможност да се изпълнява длъжността/, тъй като е подал на 22.04.24г до него-уведомление за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение без предизвестие/последният му болничен изтекъл на 21.04.24г, но на 22.04.24г получил ЕР на ТЕЛК за 56% трайна неработоспособност и вече не може да работи като шофьор на тежкотоварен автомобил/. Твърди се в сигнала, че: заедно с уведомлението от 22.04.24г/входирано направо при работодателя/, работникът е предоставил на работодателя копие от ЕР на ТЕЛК, като до 09.05.24г няма нито издадена заповед за прекратяване на правоотношението, нито му се връщат попълнени документите; работодателят не му предложил друга подходяща работа, нито му предложил да си използва натрупания отпуск, нито му изплащал обезщетенията по чл.222 ал.2 и чл.224 от КТ; изпратил е на 25.04.24г по телепоща нови две искания до работодателя /на осн. чл. 128а от КТ/, получени на 26.04.24г, като се иска издаване на заповед за прекратяване на трудовото правоотношение и връчване на попълнените документи във връзка с това.

По сигнала, инспектори от Д"ИТ"-Софийска област са извършили проверка на дружеството-жалбоподател за спазване на КТ и ЗЗБУТ : на 16.05.24г на място - в офиса на дружеството в [населено място] и в периода 30.05.24-05.06.24г по документи - в сградата на Д"ИТ"-Софийска област/на дружеството връчена призовка за явяване на 17.06.24г в сградата на Д"ИТ"-Софийска област, като носи указаните му изрично документи/. При проверката са установени от проверяващите 2 бр. нарушения на дружеството, за което на 16.05.24г са издадени 2бр. Предписания /с обж. Протокол за извършена проверка/. Двете Предписания са със срок за изпълнение - 10.06.24г, като първото предписание е - на осн. чл. 128а от КТ работодателят да издаде и предостави на Б. необходимите документи във връзка с прекратеното трудово правоотношение, а второто предписание е- работодателят да впише в трудовата книжка на Б. необходимите данни и да му я предаде незабавно на осн. чл. 350 ал.1 вр. чл. 349 ал.1

т.8 и т.9 от КТ. Предписанията са връчени на дружеството на 05.06.24г.

На 03.06.24г ТП на НОИ-П. уведомява Д“ИТ“-Софийска област, че Б. е депозирал заявление за обезщетение при безработица предвид прекратено правоотношение от 22.04.24г, но няма подадено уведомление от работодателя по чл.62 ал.5 от КТ до НАП- за прекратено трудово правоотношение на 22.04.24г. На 10.06.24г Д“ИТ“-Софийска област уведомява ТП на НОИ-П., че на 05.06.24г на работника е направено предложение за трудоустрояване и е спорно дали правоотношението му е прекратено и от коя дата/за което компетентен е съдът/.

Видно от нот.пълномощно от 28.03.24г на М.С./подава уведомлението на 22.04.24г/, изрично е упълномощена да представлява Б. пред работодателя, като подписва и получава всякакви документи/вкл. трудова книжка/ и подписва прекратяване на трудовия му договор. Видно от писмени обяснения от 05.06.24г на К.И./специалист ТРЗ при работодателя/, дадени пред проверяващите/след издаване на Предписанията/, на 12.04.24г С. е поискала попълване на трудов стаж в трудовата книжка на Б., както и връчване на длъжностна характеристика/в края на м.03.24г/, което е било сторено /трудова книжка и характеристиката са ѝ връчени, пълномощното ѝ е представено в края на м.03.24г и съхранено оттогава при работодателя/.

Видно от депозираното Уведомление вх.№70/22.04.24г до работодателя и двете Уведомления по телепоща от 25.04.24г, очевидно положените в тях подписи се различават съществено от подписа на упълномощителя Б. - по нот.завереното негово пълномощно. И в трите Уведомления се сочи, че се подават от Б. лично, като не е посочено, че се подават от пълномощник/с посочени имена на пълномощника и номер на пълномощно/. С Уведомления от 24.04.24г/до Б./ и от 14.05.24г/до Б. и до пълномощничката отделно/, работодателят уведомява Б., че следва да подпише лично Уведомлението за едностранно прекратяване на правоотношението - в 3дневен срок от получаване на Уведомленията. Видно от Становище на пълномощничката на Б. до дружеството от 30.05.24г, входирано на 31.05.24г/при получено от нея Уведомление от 14.05.24г - на 29.05.24г/, Уведомлението от 22.04.24г е подписано от неговата пълномощничка С., която е депозирала пред работодателя пълномощното си още в края на м.03.24г/но го депозира отново/.

Видно от заключение от 15.05.24г на Служба по трудова медицина, предвид издадения му ЕР на ТЕЛК от 22.04.24г, Б. не може да работи като шофьор на специален автомобил, а само като метач в дружеството-работодател.

На 07.06.24г Директорът на Д“ИТ“- Софийска област уведомява Б., че спорът му с дружеството е трудово-правен и следва да се обърне към съда за неговото решаване.

С уведомление от 10.06.24г работодателят уведомява органа, че е изпълнил двете Предписания в срок, като е изпратил на 05.06.24г покана с обратна разписка на Б.- да се яви и да си получи оформените документите/вкл. попълнена трудова книжка, с дата на прекратяване на правоотношението-05.06.24г/, издадена заповед за прекратяване на трудовото правоотношение- с дата 05.06.24г/когато от връчения му Протокол с Предписания работодателят узнава, че Б. лично е потвърдил пред проверяващите, че желае едностранно прекратяване на правоотношението/. На 05.06.24г дружеството отправя Покана до Б. да бъде трудоустроен- на длъжност метач.Издадена е и заповед от 06.06.24г за изплащане на парично обезщетение по чл.224 ал.1 от КТ за неизползван отпуск. На 10.06.24г е депозирано Уведомление по чл.62 ал.5 от КТ-до НАП.На 10.06.24г работодателят уведомява Б., че едва на 05.06.24г е узнал/с връчването на Протокола с Предписания/, че Б. лично потвърждава желанието си за

едностранно прекратяване на правоотношението, като неуредиците се дължат на факта, че нито в Уведомлението от 22.04.24г, нито в следващите две Уведомления от 25.04.24г чрез телепоща, е посочено, че се подават чрез пълномощник- и с посочени имена на пълномощника/посочено е, че се подават от самия Б./. На 10.06.24г ИД на дружеството съставя Констативен акт, в който са обективирани разпорежданията му по казуса/вкл. работникът да му изплати обезщетение по чл.220 ал.1 от КТ поради неспазен срок на предизвестие/.

На 19.06.24г дружеството обжалва Предписанията по адм.ред пред по-горестоящия орган. В жалбата се сочи, че: спорът между дружеството и Б. е трудово-правен и се разрешава от съда/вкл. само съдът може да назначи графологична експертиза на подписите на двете уведомления на работника/, а не от Д“ИТ“, като спорът е - от коя дата и с какъв писмен акт трудовото правоотношение е прекратено и дали изобщо е прекратено до момента/тъй като подписите в двете цитирани заявления на работника не са негови/; първото уведомление от 22.04.24г/за едностранно прекратяване на правоотношението/, е било внесено в деловодството на счетоводна кантора/обслужваща работодателя/, а не в деловодството на самия работодател, при това не от самия работник, а от пълномощника с нот.заверено пълномощно/тя е подписала заявлението/, като е изоставила в счетоводната кантора заявлението, нот.пълномощно и 3 броя оригинални трудови книжки на работника; до момента нито пълномощникката, нито работникът са се явили при работодателя, въпреки отправените им двукратни покани /като на работника двукратно е указвано от работодателя, че следва лично да подпише уведомлението за едностранно прекратяване на трудовото си правоотношение, за да породи то правно действие/; документите са били оставени в счетоводна кантора и работодателят не е давал съгласие да получи и съхранява оригиналните документи на работника; Предписанията са нищожни/тъй като адм.орган изземва компетентността на съда за решаване на трудово-правен спор/, като се ползват с предварително изпълнение по силата на закона и това е форма на неправомерен натиск от Д“ИТ“ върху работодателя; достатъчно е работодателят да покани работника да се яви да си получи документите/което е сторено двукратно/, като работодателят няма задължение да издирва работника/който явно няма желание да се яви лично/; Предписанията се основават на фикцията, че трудовото правоотношение е прекратено, но по този въпрос има правен нерешен спор.

По адм. жалба се произнася ИД на ИА“ГИТ“- с Решение № 24062171/28.06.24г, като отхвърля жалбата като неоснователна. Решението е връчено на дружеството на 03.07.24г, жалбата до съда е от 17.07.24г.

На 19.06.24г Б. отново депозира сигнал до Д“ИТ“-Софийска област - че на 22.05.24г е депозирал до ТП на НОИ-С.-град заявление за пенсиониране по болест, като по този повод е установено, че правоотношението му с дружеството е прекратено, считано от 05.06.24г. Моли се за съдействие- дружеството да прекрати правоотношението му, считано от 22.04.24г, както и да му изплати неизплатените все още обезщетения.Заявява се, че ще бъде сезиран НАП. На 01.07.24г Д“ИТ“-Софийска област уведомява Б., че този спор/относно датата на прекратяване на трудовото правоотношение/ е правен и следва да се реши от съда. На 03.07.24г Д“ИТ“-Софийска област уведомява НАП за двата сигнала на Б..

Със Заповед № 3-0864/17.10.22г ИД на ИА“ГИТ“ делегира свои правомощия на

Директорите на регионалните Дирекции “ИТ” – по КТ и по ЗАНН.

Съдът намира от правна страна следното:

На обжалване пред Съда подлежат Предписанията, а не Решението на по-горестоящия адм.орган/чл. 145 ал.2 т.1 от АПК.

Предписанията са издадени от компетентни органи, в рамките на правомощията им по КТ и предвид териториалната им компетентност. Предписанията не са нищожни, доколкото проверяващите имат правомощия по КТ- да издават такъв вид Предписания. Дали е следвало да ги издават, ако има правен спор от компетентност на гражданския съд, но с който съда не е бил сезиран, и който спор се явява или би се явявал преюдициален - за процесното адм.производство/, е въпрос на мат.законосъобразност на Предписанията/а не на тяхната нищожност/.

Предписанията са в писмена форма, като съдържат зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания/дали последните са правилни- също е въпрос на мат.законосъобразност на Предписанията, а не въпрос на спазена форма/.

По проц.законосъобразност на Предписанията Съдът намира, че: проверяващите са се произнесли при неизяснени факти и обстоятелства и без да са взели предвид релевантните обстоятелства/нарушение по чл.35 от АПК/ и обясненията и възраженията на страните/нарушение по чл.36 ал.3 от АПК/. Допуснатите проц.нарушения са съществени, като са довели до мат.незаконосъобразност на Предписанията. Съображенията на съда са следните:

1/ На първо място- причина за създалия се казус пред няколко адм.органа/Д“ИТ“, НОИ, НАП/, се явява самия Б. и респ. неговата пълномощника.

Нито в Уведомлението му от 22.04.24г, нито в двете последващи Уведомления по телепоща от 25.04.24г, се сочи, че се подават от пълномощник на Б.. В тях се сочи, че се подават лично от Б., като очевидно подписът не е негов. Поради което правилно работодателят е отправил при тези факти две Покани до Б./втората - и до пълномощничката му/- той лично да заяви и/или подпише Уведомлението за едностранно прекратяване на правоотношението му.Работодателят е действал добросъвестно, като е целял да охранява интересите на самия Б..

2/ Едва на 31.05.24г работодателят получава Становище от пълномощничката на Б. от 30.05.24г /като отговор по получената от нея на 29.05.24г втора Покана-от 14.05.24г/, видно от което- Уведомлението от 22.04.24г е подадено от неговия пълномощник С., чието пълномощно е при работодателя от края на м.03.24г и се представя отново.Следователно, на 31.05.24г работодателят не получава потвърждение лично от Б./че желае едностранно прекратяване на правоотношението/, но поне е уведомен от пълномощничката, че трите предходни Уведомления не са депозирани от Б. лично, а от нея- като надлежно упълномощен негов пълномощник. Следователно, на 31.05.24г работодателят е уведомен от пълномощника, че Уведомлението от 22.04.24г е депозирано чрез пълномощник/като пълномощното му вече е при работодателя от края на м.03.24г, но се представя отново/.

3/ Предписанията са издадени обаче на 16.05.24г, т.е. преди 31.05.24г. Към 16.05.24г са налице фактите и изводите по т.1 по-горе. Към 16.05.24г няма депозирано Уведомление за едностранно прекратяване на правоотношението, подписано лично от Б. или с изрично посочване, че се подава чрез пълномощник/с посочени имена на пълномощник и номер на нот.заверено пълномощно/. Следователно, правилно е възражението на дружеството до проверяващите, че правоотношението все още не е

прекратено- поради липсата на депозирано Уведомление - в необходимата форма и с нужните реквизити. След като към 16.05.24г трудовото правоотношение все още не е прекратено, за работодателят все още не са възникнали задълженията по КТ, за които е депозиран сигнала от 09.05.24г - да оформи и предаде трудовата книжка, да подаде уведомление до НАП по чл.62 ал.5 от КТ, да изплати обезщетения, да предаде другите документи.

4/ Трудовото правоотношение в хипотезата на чл.327 ал.1 т.1 от КТ се прекратява направо по силата на закона - с достигане на Уведомлението за едностранно прекратяване без предизвестие до работодателя, като издаването на Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение има само констатиращ характер. Уведомлението обаче следва да съдържа нужните реквизити, т.е. да е редовно от външна страна, за да породи разписаното правно действие/прекратяване на правоотношението/.

5/ Към 28.06.24г обаче/ при постановяване на Решението на по-горестоящия адм.орган/, вече е ясно и по преписката са налице доказателства, че към 16.05.24г-правоотношението не е било валидно прекратено. Вместо да отмени Предписанията обаче, по-горестоящият орган отхвърля жалбата на работодателя.

6/ Спорът коя е действителната дата на прекратяване на правоотношението/ и дали на 31.05.24г се санира нередовността на Уведомлението от 22.04.24г - с обратно действие/, е от компетентността на гражданския съд, поради което настоящият състав ще се въздържа да коментира този въпрос. За целите на настоящото произнасяне е достатъчна констатацията, че към 16.05.24г/датата на издаване на Предписанията/- няма депозирано валидно и редовно Уведомление за едностранно прекратяване на правоотношението.

Жалбата е основателна, а Предписанията са проц. и мат.незаконосъобразно, както и противоречат на целта на закона/КТ/.Същите следва да се отменят, жалбоподателят не е претендирал разноски.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл.173 ал.1 от АПК , Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Предписания по т.1 и т.2 от Протокол за извършена проверка № ПР2418790/05.06.24г, издаден от инспектори в Д"ИТ"-Софийска област/потвърдени с Решение изх.№ 24062171/28.06.24г на ИД на ИА"ГИТ"/, по жалба вх.№ 24093884/18.07.24г на „ЗМБГ“ АД-С. с представляващи С.В..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия:

